

[Behnke]

Det er altså også et spørgsmål om, at vi politisk beslutter os for, at det offentlige ikke skal udvide. Det offentlige skal ikke ekspandere længere, tværtimod skal det offentlige gøres mindre.

Der var et glimrende eksempel på forsiden af Weekendavisen den 10. i denne måned, hvor man i en offentlig virksomhed bad om en liste over, hvor mange medarbejdere der var overflødige. Som hr. Lykketoft gjorde opmærksom på: Hvis der er nogle, der er overflødige, så skal de selvfølgelig ikke være der. Der blev man bedt om en liste. Man fik en liste på 20. Dagen efter blev de 12 af dem afskediget. Man kan så fristes til at spørge: Hvad så med de sidste otte?

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg må sige, jeg forundres tit, når jeg hører Fremskridtspartiet. Jeg forundres også nu her over det menneskesyn, der lægges for dagen.

Jeg synes simpelt hen, det er så utroligt, at Fremskridtspartiet kan fastholde det.

Her hørte vi, at medarbejderne i det private kun er interesseret i en eneste ting, kroner, kun kroner. Så koldt og kynisk gøres det op hos Fremskridtspartiet: Mennesket er reduceret til en maskine, som skal producere, og som skal gøre sit arbejde ordentligt. Gør det ikke arbejdet ordentligt, så skal det have et elektrisk stød, så skal det have lov til at sidde og fabrikere ekstra i fritiden, sidde og samle det op fra kurven, som er fejlproduceret.

Og gør det det godt, skal det have 1 kr. ekstra, og så er alt i orden. Mere personalepolitik skal der ikke ligge i den sag.

Jeg er helt, helt uenig – det er al moderne managementteori i øvrigt også; der er andre værdier blandt mennesker end bare det med kroner. Og derfor synes jeg, det er forkert, når Fremskridtspartiet nedgør de ting, der står om personalepolitik i finansministerens redegørelse. Jeg er tværtimod meget enig i den personalepolitik; jeg tror, det betyder meget for både offentligt ansatte og for privat ansatte at føle, at de er på en virksomhed, hvor de bliver ordentligt behandlet, hvor der er et rimeligt arbejdsmiljø, hvor de føler, at det arbejde, de udfører, er meningsfyldt. Jeg tror, det er faktorer, som også betyder noget for, om mennesker trives – ikke kun det rå og nøgne: kroner, kroner, kroner.

Det er et forældet budskab, Fremskridtspartiet kører rundt med.

(Kort bemærkning).

Behnke (FP):

Det kan godt være, hr. Jes Lunde mener, at det er et forældet menneskesyn, eller at det er et forældet økonomisk synspunkt. Men der er skrevet adskillige oven i købet veldokumenterede afhandlinger om, hvordan man med aktier, aktieoptioner osv. fremmer de interesser, der ligger hos virksomhedens ejer – i dette tilfælde staten, det offentlige – og så medarbejdernes interesser.

For man skal jo forene to modstridende interesser, dels medarbejderens interesse i at lave et stykke arbejde og få sin løn, dels virksomhedens ejers interesse i at få arbejdet lavet billigt muligt. Det er der masser af måder at gøre på, og når jeg nævnede eksemplet fra Hamburg, var det ganske enkelt for at vise, at den måde, vi tackler situationen på i Danmark, en gang imellem måske er lidt for blødsøden.

Det var nemlig, som jeg understregede, hverken fra en bananrepublik eller fra et uland; det var ikke længere væk end i Hamburg, at lønmodtagerorganisationer osv. i den offentlige sektor altså accepterer, at hvis ikke arbejdet bliver gjort ordentligt, så må man i sin fritid udbedre den dårlige indsats, man har gjort.

Jeg sagde ikke, at man skulle indføre det i Danmark; jeg gav bare et eksempel på, at sådan er det altså muligt at regulere disse ting i andre lande. Jeg sagde netop, at det, vi skal gøre, er at udtænke nogle systemer, hvor vi benytter os af gulerodsmetoden. For gulerodsmetoden, hvor man altså ser sin personlige interesse i det stykke arbejde, man laver, det er – hvad enten hr. Jes Lunde kan lide det eller ej – den drivende kraft. Hvis et postbud ikke gider bringe brevene ud, men bare smider dem i osv., kan vi lave nok så mange love og regler; men hvis ikke det enkelte postbud kan se sin interesse i at gøre en arbejdsindsats ordentligt, hjælper det hele ikke noget.

Finansministeren (Henning Dyremose):

Jeg var glad for hr. Lykketofts bemærkning om brugerbetaling, der viser, at også Socialdemokratiet er med på holdet, der godt vil diskutere brugerbetaling. Så er det altså otte partier i Folketinget.